

בית המשפט המחוזי מרכז

ת.א. 31143-02-11

לפני: כב' השופטת הילה גרסטל, נשיאה

טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ

המבקשת:

נ ג ד

1. מארס 019 טלקום בע"מ

המשיבים:

2. איגוד האינטרנט הישראלי

החלטה

זוהי בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 7.3.11 (להלן: "פסק הדין") בו אושר הסכם פשרה שנחתם בין המשיבות לבין עצמן.

1. רקע וטענות הצדדים

(א) המשיבה 1 (להלן: "המשיבה") היא חברה בעלת רישיון ספק שירותי אינטרנט (ISP) ממשרד התקשורת החל מחודש אפריל 2009. גם המבקשת היא בעלת רישיון שכזה. המשיב 2 (להלן: "האיגוד") הוא עמותה ללא מטרות רווח שמטרתה לקדם ולהטמיע את האינטרנט כתשתית טכנולוגית, מחקרית, חינוכית, תרבותית ועסקית בישראל. האיגוד מנהל, בין היתר, מרשם שמות מתחם (Domain Names) תחת הסיומת הלאומית של ישראל, "il". המשיבה רשומה כיום כבעלת הזכויות במתחם ששמו "www.019.net.il" (להלן: "שם המתחם").

(ב) ביום 21.11.10 הגישה המבקשת בקשה ליישוב מחלוקות לאורגן של האיגוד, המכונה ה- IL-DRP (להלן: "הפאנל"), שם ביקשה להעביר את שם המתחם מרשות המשיבה לרשותה. הפאנל מינה את ד"ר יובל קרניאל (להלן: "ד"ר קרניאל") שיכריע בסוגיה והוא קבע שיש להעביר את שם המתחם לשימושה של המבקשת.

בית המשפט המחוזי מרכז

(ג) ביום 16.2.11 הגישה המשיבה תובענה ובקשה לצו מניעה זמני נגד המבקשת והאיגוד ובה עותרת היא להימנע מביטול רישום שם המתחם על שמה עד להשלמת בירור התובענה. המבקשת והאיגוד הגישו תשובה לצו המניעה. בדיון שהתקיים לפני, ביום 17.2.11, הסכימו הצדדים שרישום שם המתחם לא ישונה עד להחלטה אחרת.

(ד) ביום 7.3.11 הגישו המשיבה והאיגוד לאישור בית המשפט הסכם פשרה שבו התחייב האיגוד להימנע מהעברת הזכויות בשם המתחם משמה של המשיבה לשמה של המבקשת כל עוד מתנהל ההליך דן (להלן: "**הסכם הפשרה**"). להסכם הפשרה ניתן תוקף של פסק דין. המבקשת הגישה הבקשה דן, לביטול פסק הדין בטענה שמהות הסכם הפשרה היא קבלת הסעדים המבוקשים בבקשה לצו מניעה זמני, אף אם זה יידחה וטרם נשמעו טענות המבקשת. כמו כן לטענת המבקשת, פוגע הסכם זה בזכויותיה כצד להליך, שכן הוא משנה את מצבה לרעה. עוד טוענת המבקשת, שעל האיגוד לפעול על פי כלליו ולהוות גורם רישום טכני המבצע את החלטות הפאנל ללא הפעלת שיקול דעת. אמנם לפי כלליו של האיגוד עליו לבצע את החלטת הפאנל רק לאחר 30 יום מיום שזו ניתנה בכדי לאפשר למחזיק השם, היינו למשיבה במקרה דן, לפנות לבית המשפט לבחינת ההחלטה, אך כל עוד לא ניתנה החלטה מפורשת על ידי בית המשפט על האיגוד לבצע את החלטת הפאנל. משלא עשה כן הפר האיגוד את עקרון הניטרליות.

(ה) המשיבה הגיבה לבקשה וטענה שהסכם הפשרה נחתם כדי לפטור את האיגוד מהשתתפות בהליך ואין הוא פוגע במבקשת, שכן יישומו כפוף להחלטת בית המשפט בסוף ההליך. כמו כן, גם על פי כללי האיגוד עצמו אין לבצע העברה של שם המתחם, מרגע שהוגשה לבית המשפט בקשה מטעמו של המחזיק בזכויות לבחינת החלטת פאנל, וזאת עד להכרעה בה. משכך, המשיבה כלל אינה זקוקה לסעד הזמני והוא התבקש רק משיקולי זהירות שכן לראשונה נדרש בית משפט בישראל לבחון החלטה של הפאנל, וממילא מרגע שפנתה לבית המשפט בתובענה דן מעוכב ביצועה של החלטת הפאנל.

(ו) האיגוד הגיב גם הוא לבקשה, ובתגובתו הוא טוען שאין לו כל עניין בתוצאות ההליך ושהסכסוך דן הוא אך בין המשיבה למבקשת. משכך יפעל לפי כל החלטה של בית המשפט. האיגוד מבהיר שמי שמגיש ראשון בקשה תקינה לרישום שמו במרשם זוכה בשם המבוקש, והוא מהווה גוף המבצע את המרשם באופן טכני. האחריות לוודא שרישום השם אינו פוגע בזכויות צדדים שלישיים מוטלת על מבקש הרישום. עוד מציין האיגוד שההליכים במסגרת הפאנל

בית המשפט המחוזי מרכז

מתקיימים החל משנת 1999, ועד כה ניתנו במסגרתו 27 החלטות. זוהי ההשגה הראשונה על החלטה שנתן הפאנל.

(ז) המבקשת השיבה לתשובת המשיבה והאיגוד וטענה שכללי הפאנל חלים גם על האיגוד ומשכך עליו ליישם את החלטת הפאנל להעביר את שם המתחם על שמה ואין הוא יכול לפעול בהתאם לנהלים פנימיים סותרים.

במקביל הודיעה המבקשת שהוגשה לרשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר בקשה להכריע בין בקשות מתחרות לסימני מסחר (להלן: "הרשם") של המבקשת והמשיבה. לשיטת המבקשת, להכרעת הרשם תהיה השפעה על התובענה דנן. המשיבה הגיבה על הודעה זו וטענה שאין להליך המתנהל לפני הרשם כל השפעה לענייננו.

בדיון שהתקיים לפני ביום 17.4.11 ציינתי שבהחלטה זו אתייחס גם לשאלת ההכרעה בתיק העיקרי במסגרת הסעד הזמני.

2. דיון והכרעה

לאחר עיון בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובות – סבורה אני כי דין הבקשה להידחות.

האיגוד יצר מנגנון חלופי להכרעה מהירה בסכסוכי שמות מתחם. הכרעת הפאנל שהוקם מכוח אותו מנגנון תקפה כל עוד לא נקבע אחרת בבית המשפט על פי בקשה מטעם המחזיק הנוכחי בשם המתחם. לפאנל כללים ונהלים הנוגעים להכרעת סכסוכים, ואלו מהווים חלק בלתי נפרד מכללי הרישום (להלן: "כללי הפאנל"). כל המעוניין להירשם מקבל על עצמו כללים אלה, כך עשתה גם המשיבה. כללי הפאנל אינם גורעים מזכותו של כל צד מעוניין לפנות לערכאה שיפוטית לפתרון המחלוקת לעניין שם המתחם, והסכמה לשימוש בשירותי הפאנל אינה מהווה חתימה על הסכם בוררות (כפי שאפרט בהמשך).

בענייננו מינה הפאנל את ד"ר קרניאל שפסק ביום 22.12.10 שיש להעביר את שם המתחם לידי המבקשת. משכך, טוענת המבקשת יש להעביר את שם המתחם על שמה ואין להמתין עד להכרעה שיפוטית בעניין, כפי שהסכימו על כך המשיבה והאיגוד בהסכם הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין.

בית המשפט המחוזי מרכז

(א) הן המבקשת הן המשיבה הן האיגוד מפנים לכללי הפאנל, ביניהם סעיף ו', הקובע את דרך יישוב המחלוקות והקמת הפאנל:

1. יישוב מחלוקות וה-IL-DRP

23. האיגוד אינו צד במחלוקות הנוגעות לזכויות האחזקה בשם מתחם שהוקצה למחזיק או הועבר אליו.

24. האיגוד איננו מכריע במחלוקות

24.1 האיגוד איננו יכול להכריע במחלוקות הנוגעות להקצאת שמות מתחם והשימוש בהם. כל מחלוקת בין צדדים הנוגעת להקצאת שמות מתחם תתברר בין הצדדים לבין עצמם.

24.2 האיגוד לא יתערב במחלוקות הנוגעות להקצאה שמות מתחם והשימוש בהם, ולא ינקוט עמדה באשר לזכויות המחזיק או צד שלישי הטוען לזכויות כלשהן.

24.3 כשירות לציבור וקהילת האינטרנט, יצר האיגוד את ה-IL-DRP, המהווה מנגנון חלופי ומהיר להכרעה בסכסוכים הנוגעים להקצאת שמות מתחם. הכללים והנהלים הנוגעים להכרעה בסכסוכים במסגרת ה-IL-DRP, מהווים חלק בלתי נפרד מכללי רישום אלה והם זמינים לעיון בכתובת: "....."

24.4 המחזיק מקבל על עצמו באופן בלתי-חוזר את סמכות ה-IL-DRP. סעיף זה אינו גורע מזכותו של כל אדם לפנות לכל ערכאה שיפוטית מוסמכת לשם פתרון מחלוקת הנוגעת להקצאת שמות מתחם".

עניינו הרואות שסעיף 24.3 מפנה לכללי יישוב מחלוקות המפורסמים אף הם לציבור וזמינים באתר האינטרנט (להלן: "כללי יישוב מחלוקות").

(ב) המבוא לכללי יישוב מחלוקות מדגיש ש"ה-IL-DRP אינו מיועד להחליף את מערכת המשפט. ההסכמה להשתמש בשירותי ה-IL-DRP אינו מהווה חתימה על הסכם בורות כמשמעותו בחוק הבורות הישראלי".

משכך, שלא כטענת המבקשת – אין מדובר במוסד בורות.

המבקשת נסמכת על סעיף 18 לכללי יישוב מחלוקות הקובע:

"18. איגוד האינטרנט הישראלי מחויב לקיים כל החלטה של דיין או הרכב להקצות, למחוק או להעביר זכויות אחזקה בשם מתחם שבמחלוקת, בכפוף לשינוי החלטה ע"י בית משפט ישראלי" (ההדגשה שלי-ה.ג.).

וסעיף 21:

"21. למרות האמור לעיל, פניה לבית משפט ישראלי במקביל לקיום הליך IL-DRP, לא תשפיע ולא תשהה את קיום הליך ה-IL-DRP, זולת אם התקבלה הוראה מפורשת על כך מבית המשפט" (ההדגשה שלי-ה.ג.).

בית המשפט המחוזי מרכז

ואילו המשיבה והאיגוד נסמכים על סעיף 22 הקובע:

22. כאשר החלטה שהתקבלה היא מחיקת שם מתחם שבמחלוקת, או העברת זכויות האחזקה מהמחזיק לעותר, האיגוד יודיע למחזיק על המחיקה או ההעברה הצפויות לפחות 30 יום טרם ביצוע בפועל, וזאת על מנת לאפשר למחזיק לפנות לבית המשפט לשם בחינה של החלטה" (ההדגשה שלי-ה.ג.).

סעיף 22 לכללים אינו קובע מפורשות שהחלטת הפאנל בדבר העברת שם המתחם מבעליו הנוכחיים (במקרה דנן המשיבה) תחול משך כל זמן ניהולו של ההליך המשפטי, אולם אין לקרוא לתוכו את שמבקשת המבקשת לקרוא, דהיינו, ביצוע מייד וללא כל שיקול דעת של החלטת הפאנל. מנסחי הכללים ראו לנגד עיניהם מצב בו אחד הצדדים ירצה להשיג על החלטת הפאנל לפני בית המשפט מוסמך, ולכן, נסחו הכלל באופן כזה שאין די בהחלטת הפאנל, שכן האיגוד חייב, בנוסף לכך, ליתן התראה 30 יום מראש על כוונתו לבצע בפועל את החלטה. מתוך רצון לאפשר לצד המעוניין להשיג על כך – לפנות לבית המשפט בבקשה מתאימה. המשיבה לא חיכתה לקבלת ההתראה ופנתה באופן מידי לבית המשפט. ברור שאם לא יישמר המצב הקיים יתרוקן ההליך מתוכן. במילים אחרות, אם יועבר עתה שם המתחם לבעלותה של המבקשת תימנע דה פקטו זכותה של המשיבה לבחון בערכאה המשפטית את החלטת הפאנל.

אמנם, בסעיף 21 נכתב שפנייה לבית המשפט לא תשהה את קיומו של הליך ה-IL-DRP, אך הסעיף מתייחס לעצם ניהולו של הליך ה-IL-DRP ואינו רלוונטי לענייננו, שכן ההליך דנן הסתיים זה מכבר.

באשר לסעיף 18, אכן נדרשת החלטה של בית המשפט כדי למנוע קיום החלטת הפאנל, אך סעיף זה הוא סעיף גורף ואילו סעיף 22, דן במקרה פרטני בו החלטה שהתקבלה היא העברת זכויות במתחם, כבענייננו. משכך, האיגוד היה חייב לפעול, כפי שאכן עשה, כמצוות סעיף 22, ולאפשר למשיבה לפנות לבית המשפט לבחינת החלטה וכדי שלא לרוקן מתוכן זכות זו עליו להקפיד את החלטת ד"ר קרניאל עד להכרעה סופית בתובענה.

אציין עוד, מבלי להיכנס לעובי הקורה, שאין באמור כדי לפגוע יתר על המידה במבקשת, שכן העברת שם המתחם על שמה טרם הכרעה סופית בתובענה תגרום הוצאות כספיות קשות למשיבה ואף תדמיתה עלולה להיפגע, שכן הציבור לא יזהה עוד את שם המתחם עם שמה והיא תאלץ להשקיע כספים רבים לשינוי הקצאת הסיומת בבזק (ספקית האינטרנט) אם הדבר כלל אפשרי. נזק זה גובר על נזקה של המבקשת שעד כה לא עשתה שימוש בשמו של המתחם ויכולה להמשיך לעת עתה לנהל את עסקיה ללא פגיעה גם ללא שימוש בשם המתחם.

בית המשפט המחוזי מרכז

הדברים הנ"ל יפים כמובן גם לעצם קיומו של הצו הזמני במערכת היחסים בין המבקשת למשיבה. מסיבה לא ברורה לי, מתעקשים ב"כ המשיבה שלא לקיים דיון אחד בסעד הזמני ובתובענה העיקרית, וממילא ברור שהצו הזמני, אם יותר על כנו, יחול עד מתן פסק-דין בתובענה – יהא מועדו אשר יהא.

נוכח האמור לעיל, אני מותירה על כנו את פסק הדין שאישר את הסכם הפשרה בין המשיבה לאיגוד.

3. סוף דבר

מכל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.

המבקשת תישא בהוצאות כ"א מהמשיבים ובשכ"ט עורך דינו בסך 3,000 ₪.

ב"כ הצדדים יודיעו לבית המשפט תוך 15 יום מהיום אם ברצונם לחקור על תצהירים שהוגשו ובהתאם להודעה תינתן החלטתי להמשך ההליכים.

אני קובעת תזכורת פנימית ליום ל-30.6.11.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים בדואר רשום.

ניתנה היום, י' סיון תשע"א (12 יוני 2011), בהעדר הצדדים.

כ.ל.ה גרסטל

הילה גרסטל, שופטת-נשיאה
אב"ד

בית המשפט המחוזי מרכז
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתאים למקור
תאריך 15.6.11 (44) מזכיר בית משפט